

List na Wielki Post 2026

Umiłowani Siostry i Bracia w Chrystusie, na progu Wielkiego Postu Kościół prowadzi nas na pustynię, gdzie Jezus – pełen Ducha Świętego – staje wobec pokus złego ducha (por. Mt 4, 1-11). Ta Ewangelia nie jest jedynie wspomnieniem wydarzenia z życia Pana, lecz równocześnie objawieniem drogi ucznia i szkołą dla całego Kościoła, który pragnie być wspólnotą misjonarzy Dobrej Nowiny.

Liturgia słowa dzisiejszej niedzieli ukazuje nam wielką historię człowieka. Księga Rodzaju przypomina, że Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w niego życie, umieszczając go w ogrodzie swojej przyjaźni (por. Rdz 2, 7-9). Jednak pokusa wprowadziła nieufność wobec Stwórcy i grzech wszedł w dzieje ludzkości (por. Rdz 3, 1-7). Święty Paweł naucza, że przez nieposłuszeństwo jednego człowieka przyszła śmierć, lecz przez posłuszeństwo Chrystusa – Nowego Adama – przyszło usprawiedliwienie i życie (por. Rz 5, 12.17-19). Jezus na pustyni objawia nam zwycięstwo, które rodzi się z wierności Ojcu.

Trzy pokusy, których doświadcza Pan, odsłaniają także pokusy uczniów wszystkich czasów. Pierwsza z nich przypomina, że **człowiek nie żyje samym chlebem**, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Boga. Dlatego z całą mocą zachęcam was do odnowienia w tym czasie praktyki codziennego czytania i rozważania Pisma Świętego. Papież Leon XIV w jednej z katechez przypomniał: „Kościół żarliwie pragnie, aby Słowo Boże mogło dotrzeć do każdego jego członka i mogło posilać jego wędrówkę wiary. Ale Słowo Boże prowadzi Kościół również poza niego samego, nieustannie otwiera go na misję wobec wszystkich”¹. Niech te słowa staną się dla nas programem Wielkiego Postu: słuchać, aby wierzyć głębiej; wierzyć, aby świadczyć odważniej.

Druga pokusa – spektakularnego znaku – **uczy nas pokory**. Jezus nie szuka łatwego uznania ani religijnego rozgłosu. Także Kościół wzrasta przez wierność w zwyczajności: przez systematyczne duszpasterstwo, cierpliwą formację, przez pracę tych, którzy w ciszy podejmują odpowiedzialność za życie parafii i wspólnot.

¹ Izob. Katecheza podczas Audiencji Generalnej, 11 lutego 2026.

Trzecia pokusa – **władzy i panowania** – zostaje odrzucona przez akt adoracji Boga. Chrystus pokazuje, że prawdziwa wielkość rodzi się ze służby. Każdy ochrzczony jest zaproszony, aby odkrywać swoje miejsce w Kościele nie jako przestrzeń dominacji, lecz jako drogę daru z siebie.

Pragnę w tym miejscu podziękować wszystkim Kapłanom naszej diecezji oraz współpracującym z nimi na co dzień osobom zakonnym i wiernym świeckim za tę posługę, która w ciszy i zwyczajności każdego dnia, służąc wspólnocie braci w wierze, pomaga innym budować relację przyjaźni z Bogiem. Niechaj czas Wielkiego Postu i oczekiwania na spotkanie z naszym Panem w tajemnicy paschalnej będzie czasem odnowy entuzjazmu i motywacji do codziennej służby.

Umiłowani Diecezjanie, źródłem wszelkiego autentycznego natchnienia i siły do czynienia dobra pozostaje zawsze zjednoczenie z Chrystusem. W ubiegłym roku przeżywaliśmy w naszej diecezji Kongres Eucharystyczny, którego celem było umocnienie więzi z Panem obecnym w Najświętszym Sakramencie i odnowienie przyjaźni z Bogiem. Dziękuję za wszystkie inicjatywy modlitewne i formacyjne, które wtedy się narodziły, i zachęcam, aby je wytrwale rozwijać. Niech Eucharystia pozostaje dla nas nieustannym źródłem inspiracji ku dobru, szkołą jedności i początkiem wszelkiej misyjnej gorliwości.

Papież Franciszek wielokrotnie przypominał nam, że „Kościół nie jest muzeum, w którym przechowuje się starocie, lecz domem żywym, w którym bije serce ludu Bożego. Nie jesteśmy tu po to, by być widzami w teatrze historii, ale by w niej uczestniczyć”². Te myśli korespondują z nauczaniem św. Jana Pawła II, który pisał: „Nie wystarczy odnawiać duszpasterskie schematy, sprawiać, by były bardziej sprawne i odpowiadały naszym czasom; trzeba raczej wypłynąć na głębię, aby z nowym zapałem i nową ufnością rzucić sieci na połów. [...] Chrześcijanin nie może być człowiekiem przeciętnym. Jego życie musi być życiem 'rozumnym', zdolnym do dawania odpowiedzi każdemu, kto pyta o powód nadziei, która jest w nas”³.

Konkretną szkołą tak rozumianej misyjności są dzieła miłosierdzia. Z wdzięcznością pragnę wspomnieć o urzędzie jałmużnika biskupiego, którego utworzenie jest owocem Kongresu Eucharystycznego. Z jego posługi

2 zob. wideoprzesłanie papieża Franciszka do uczestników Międzynarodowego Kongresu Teologicznego, który odbył się na Papieskim Uniwersytecie Katolickim Argentyny w Buenos Aires w dniach 1–3 września 2015 roku.

3 zob. Jan Paweł II, *Novo millennio ineunte* nn. 31 i 38.

już skorzystało wielu potrzebujących, a wielu jeszcze na nią oczekuje. Wraz z jałmużnikiem wielkie dzieło miłosierdzia tworzą Caritas diecezjalna, liczne zespoły parafialne, wspólnoty, stowarzyszenia i inicjatywy charytatywne, a także wszyscy wolontariusze i ludzie dobrej woli, którzy w duchu Ewangelii niosą pomoc osobom w trudnej sytuacji życiowej. Poprzez troskę o ubogich, chorych i samotnych nasz Kościół staje się żywym znakiem obecności Chrystusa. To właśnie konkretne dzieła na rzecz dobra są najlepszą szkołą misyjności uczniów Jezusa – uczą wrażliwości serca, odpowiedzialności i odwagi wychodzenia ku drugiemu człowiekowi.

W duchu tej Ewangelii pragnę zapowiedzieć także ważny krok na drodze odnowy naszej diecezji. W najbliższym czasie rozpoczniemy proces wprowadzania stałych posług lektoratu i akolitu dla świeckich, zgodnie z aktualnym nauczaniem Kościoła. Będzie to droga formacji dla tych, którzy pragną jeszcze pełniej służyć Słowu Bożemu i Eucharystii, a zarazem znak wspólnej odpowiedzialności za misję Kościoła.

Nie chodzi jedynie o nowe funkcje liturgiczne, lecz o kształtowanie uczniów-misjonarzy, zakorzenionych w modlitwie i życiu sakramentalnym, gotowych wspierać duszpasterstwo parafialne, animować wspólnoty i dawać świadectwo wiary w codziennym życiu. Wierzę głęboko, że ta droga pomoże wielu wiernym odkryć swoje powołanie i jeszcze mocniej zaangażować się w budowanie żywej wspólnoty Kościoła.

Rozpoczynający się Wielki Post jest czasem decyzji. Jezus na pustyni pokazuje nam, że zwycięstwo nad pokusą nie rodzi się z ludzkiej siły, lecz z wierności Słowu Boga. Zachęcam was, abyście ten święty czas przeżyli jako drogę nawrócenia, pojednania i odnowienia przyjaźni z Chrystusem – w modlitwie, w sakramencie pokuty i w czynach miłości bliźniego.

Niech Maryja, wierna Służebnica Pańska, prowadzi nas ku pełniejszemu posłuszeństwu Ewangelii, a Jezus Chrystus – Nowy Adam – umacnia nas w misji głoszenia Dobrej Nowiny.

Na owocne przeżywanie Wielkiego Postu, wraz z Biskupem Andrzejem, z serca wam błogosławię!

† Wasz Biskup
Sławomir